

gjorde i Gaar. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) ironiserede til en vis Grad over, at vi ved Gennemarbejdelsen af Forslaget havde fundet, at der var en vis Mangel ved det i Fjor vedtagne. Naar der skulde holdes Omvalg, kunde det ske, at to havde lige mange Stemmer, og saa maatte man finde en Maade, hvorpaa det blev afgjort, hvem af de to der foruden ham med det højeste Antal skulde paa Omvalg. Det er saa foreslaaet, at dette skal afgøres ved Lodtrækning. Det ærede Medlem fra Kalundborg mente, at det var ejendommeligt, at man ved Lodtrækning skulde afgøre, hvorvidt Højrepartiet eller et Venstreparti skulde paa Omvalg mod Socialdemokratiet, og det kan man jo godt sige, men det er dog endnu mere ejendommeligt, at man efter den nugældende Valglov afgør ved Lodtrækning, hvis to have faaet lige mange Stemmer, hvem af dem der skal være Kredens Repræsentant, saa naar vi have kunnet finde os i, at det ved Lodtrækning blev afgjort, om en Kreds skal repræsenteres af en Højremand eller en Venstremand, naar de fik lige mange Stemmer, saa kunde man nok finde sig i Lodtrækning ved Omvalg. For Resten forstod jeg det ærede Medlem saaledes, at han mere brugte dette som Eksempel paa, at det her foreslaaede ikke var tilfredsstillende, idet det, som det ærede Medlem sagde, lagde Baand paa Vælgerens frie Afstemning. De kunde ikke tage de Hensyn, som de maatte ønske. Som det ærede Medlem nævnedes, er der mange andre Maader at anvende. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), som i Fjor var Ordfører, havde ogsaa stillet sig saa villigt som muligt med Hensyn til at finde en anden Slags Omvalg end det bundne Omvalg.

Det er rigtigt, der kan findes en anden og maaske ogsaa en mere tilfredsstillende Maade. Det ærede Medlem henviste til den Betænkning, som er afgiven af en i England nedsat Kommission, vistnok i Maj Maaned 1910. Naar det ærede Medlem har forstaaet denne Kommissions Betænkning saaledes, at den anviste en anden Fremgangsmaade end det bundne Omvalg, tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Det er rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at Kommissionen foreslaar, at der ikke skal sættes et Kryds ved Kandidatens Navn under Afstemningen, men at Vælgeren skal sætte en Klassifikation, Nr. 1, 2, 3, 4 o. s. v., — efter hvor mange Kandidater der er. Det sker alt-

saa paa den Maade, som om hver Vælger for sig siger: Den Kandidat vil jeg helst have, og derfor sætter jeg Ettallet ved ham, men hvis jeg ikke kan faa ham, sætter jeg mest Pris paa den Kandidat og sætter derfor et Total ved hans Navn, og paa samme Maade sætter han 3 og 4 o. s. v. Hvis der f. Eks. er 3 Kandidater, sætter han et Tretal ved den Kandidat, han nødigst vil have. Saadan foreslaas det, saa vidt jeg har forstaaet, af den engelske Kommission, men denne Maade, som Kommissionen har foreslaaet, fører nøjagtigt til samme Resultat som bundet Omvalg mellem de to, der have faaet det højeste Stemmetal. Man tæller selvfølgelig først op, hvor mange Ettaller hver af Kandidaterne har faaet, og hvis ingen af dem har naaet over Halvdelen, skal man altsaa til at finde, hvem der ved Omvalget maatte siges at komme i Betragtning, og det foreslaar man at udføre paa den Maade, at den Kandidat, som har de færreste Stemmer ved den første Optælling, altsaa de færreste Ettaller, gaar ud, og saa kommer Nr. 2 ind. Men det skal nok vise sig at føre nøjagtigt til det samme Resultat som ved bundet Omvalg, kun at man selvfølgelig slipper for at holde to Valg. Der kan sikkert findes en Maade, hvorpaa man netop ved at benytte denne Fremgangsmaade ved at sætte Nr. 1, 2 og 3 o. s. v. kan naa til et fuldt retfærdigt Resultat, og jeg vil prøve ved et lille Eksempel i Korthed at illustrere, hvorledes det kan lade sig gøre.

Jeg tager et Eksempel fra Valgene i 1901, som jo ligger saa langt tilbage, at jeg vist tør nævne ogsaa Navnene, uden at nogen føler sig generet ved det. Jeg tager Valget i Thisted By. Der var den Gang 3 Kandidater, 2 Højremænd og en Venstremand, og Venstremanden blev valgt med 729 Stemmer, medens den ene Højremand havde 711 Stemmer og den anden, jeg kan vel sige, mere moderate Højremand fik 638 Stemmer. Venstremanden, der blev valgt i 1901, var Andersen-Nygart, den Højremand, der havde det største Stemmeantal derefter, var Scavenius, og sidst kom Munk-Poulsen. Nu drister jeg mig til at gaa ud fra, at hvis der skulde have været bundet Omvalg, da jo ingen havde opnaaet Flertal af de afgivne Stemmer, vilde Scavenius være bleven valgt. Han vilde jo være kommen paa bundet Omvalg, og saa vilde antagelig de fleste af dem, der havde stemt paa Munk-Poulsen, have stemt paa Scavenius, der, hvis han havde faaet alle Stemmerne, vilde